

© 2008

LOPPUTYÖN PORTFOLIO
SARA HILDEN-AKATEMIA
2024

THE CYCLE
RONJA SALONEN

OHJAAJAT:
RIIKKA AJANKI
KUKKA-MAARIA KOSKINEN

Esittely

Hei, olen Ronja Salonen 17-vuotias lukiolainen, joka (toivon mukaan) valmistuu Sara Hildén-Akatemiasta. En osaa sanoa miten kuvailisin itseäni erityisemmin, mutta osaan sanoa sen, että pidän kuvataiteesta paljon.

Olen koko pienen ikäni harrastanut vapaa-ajalla piirtämistä. Sen takia hain lopulta Sara Hildénin-Akatemiaan 3.luokkalaisena (siitäkin on kohta 9 vuotta...) Vaikka aloitin kuvataideakatemiassa opiskelun, niin harrastin edelleen vapaa-ajalla kuvataidetta aktiivisesti.

Kuvataiteessa minua itseäni motivoi ehkä eniten se, että voin luoda jotain hienoa, josta voi olla ylpeä. Taiteessa ei ole melkein mitään rajoja, ainoastaan mielikuvitus. Se on minusta siisti asia.

Omat syventävät opinnot olivat aika yksipuolisia: pari piirustuskurssia ja loput sarjakuvakursseja. Tämä sen takia, koska suosikki kuvataiteen ilmaisutapa on ollut aina piirtäminen (lyijykynät, tussit, musteet, puuvärit, yms.)

Sen lisäksi olen aina tykännyt tehdä sarjakuvia, niin tuntui luonnolliselta valita sarjakuvakursseja läjäpäin. Sarjakuvissa minua on erityisesti kiinnostanut, miten tarinan ja kuvataiteen voi yhdistää erilaisilla tavoilla.

Joskus mietin olisiko kannattanut testata lisää erilaisia kuvataiteen ilmaisutapoja syvemmin, mutta olen silti tyytyväinen kurssivalintoihin, koska pystyin kehittämään omia piirtämistaitojani.

En seuraa erityisemmin taidemaailmaa, mutta olen saanut paljon inspiraatiota eri taitelijoilta. Näitä ovat mm.

Yoshitaka Amano (hän oli erityisen suuri inspiraation lähde päättötyössäni)

Ayami Kojima

ja Tove Jansson.

Lisäksi inspiroidun musiikista. Olen aika sekakuuntelija, niin en viitsi alkaa listata tähän kappaleita/bändejä (se olisi piiiitkä lista...)

Tekniikka

Päätin aika nopeasti, että haluan tehdä sarjakuvan lopputyöksi. Olin päättänyt aikaisemmin, että lopputyöni on joko piirustus tai sarjakuva, mutta sarjakuva tuntui itselleni luonnollisemmalta vaihtoehdolta.

Yleensä olen tehnyt mustavalkoisiasarjakuvia. Mutta halusin lopputyön kunniaksi haastaa itseäni tekemällä

työn jollain uudella tavalla.

Päätin että haluan tehdä työn vesiväreillä. En ollut käyttänyt vesivärejä aiemmin isossa työssä, mutta halusin yrittää. Päätin myös käyttää työssä puuvärejä viimeistelyssä. Olin myös suunnitellut käyttäväni värimusteita, mutta en lopulta ehtinyt käyttää niitä. Silti käytin työssäni perusmustetta (mm. Taustoissa)

Toinen syy miksi valitsin vesivärit työn päätekniikaksini oli se, että olen aina pitänyt vesiväritöitä kauniina ja ilmaisevina. Uskoin, että se voisi sopia työhöni.

Tavoitteet

Suurin tavoitteeni oli saada työni tehtyä (erittäin kunnianhimoinen tavoite...), toinen tavoitteeni oli se, että teen työn, josta voisin olla ylpeä. Kolmas tavoitteeni oli tehdä työ hyvissä ajoissa valmiiksi.

Teknisellä tasolla tavoitteeni oli, että oppisin käyttämään vesivärejä paremmin ja löytäisin uusia taiteellisia ilmaisukeinoja eri työvälineillä.

En yleensä ole ottanut töilläni kantaa syvällisiin asioihin niin päätin, etten yritä väkisin keksiä mitään kantaaottavaa teemaa työlleni. En siltikään halunnut, että työn tarina olisi täysin tyhjä.

Teema ja Rakenne

Tarinan vahvimmat teemat ovat todennäköisesti kuolema, ikuinen elämä ja katumus. En ole aiemmissa

töissäni käsitellyt näitä aiheita. Teema kehittyi enemmän ajan myötä työtä tehdessä

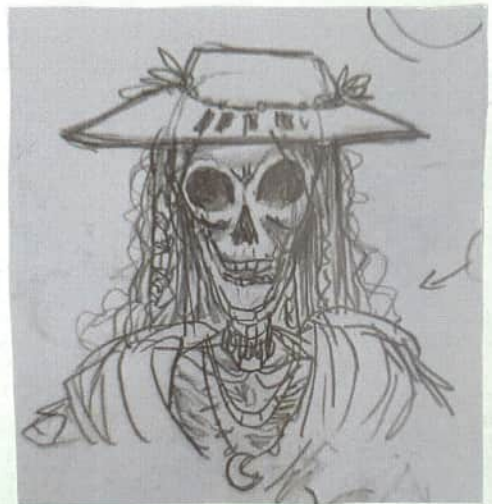
Päätin alussa haastaa itseäni myös tarinan kerronnassa. Aiemmissa sarjakuvissani on ollut selkeä tarinan kulku ja niihin kuului paljon tekstiä. Mutta päätin ottaa kiinni härkää sarvista ja tehdä jotain itselleni täysin erilaista.

Halusin välttää mahdollisimman paljon puhekuplia ja tekstiä sarjakuvassa. Halusin keskittyä enemmän tarinan tunnelmaan ja päähenkilön ilmeisiin.

Päätin lisäksi, että

sarjakuvani antaa enemmän tilaa

omalle tulkinnalle.

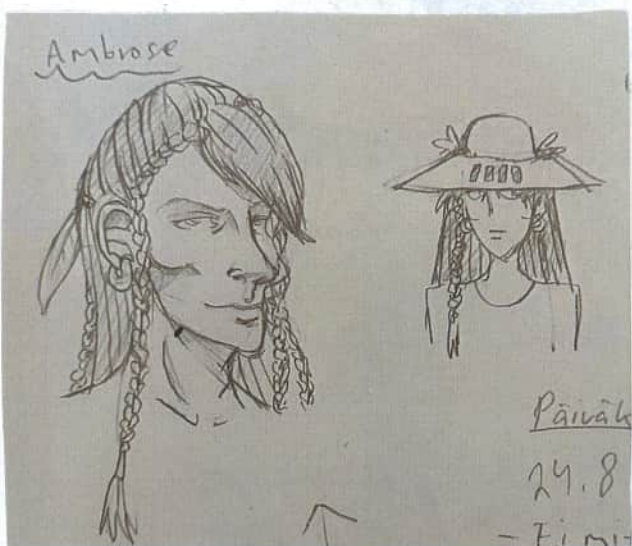

Halusin, että sarjakuvan tarina ei olisi niin selkeä.

Toteutus

Heti ensimmäisellä tunnilla tajusin, ettei minulla ole yhtään hajuakaan mitä haluaisin tehdä. En ollut miettinyt aikaisemmalla kesällä lopputyön aihetta. Olin aika harmissaan asiasta.

Piirtelin ensimmäiset tunnit enimmäkseen suttuja ja yritin pähkäillä ideoita. Sattumoisin piirtelin paperille oman vanhan hahmoni. Olin ideoinut hahmon aiemmin, erästä omaa projektiani varten. Ikävä kyllä projektini oli kuollut (ja samalla myös hahmoni) Hahmon design oli omasta mielestäni ihan potentiaalinen (paraskin puhuja >:D), niin päätin lopulta kehittää tarinaa hänen ympärilleen.

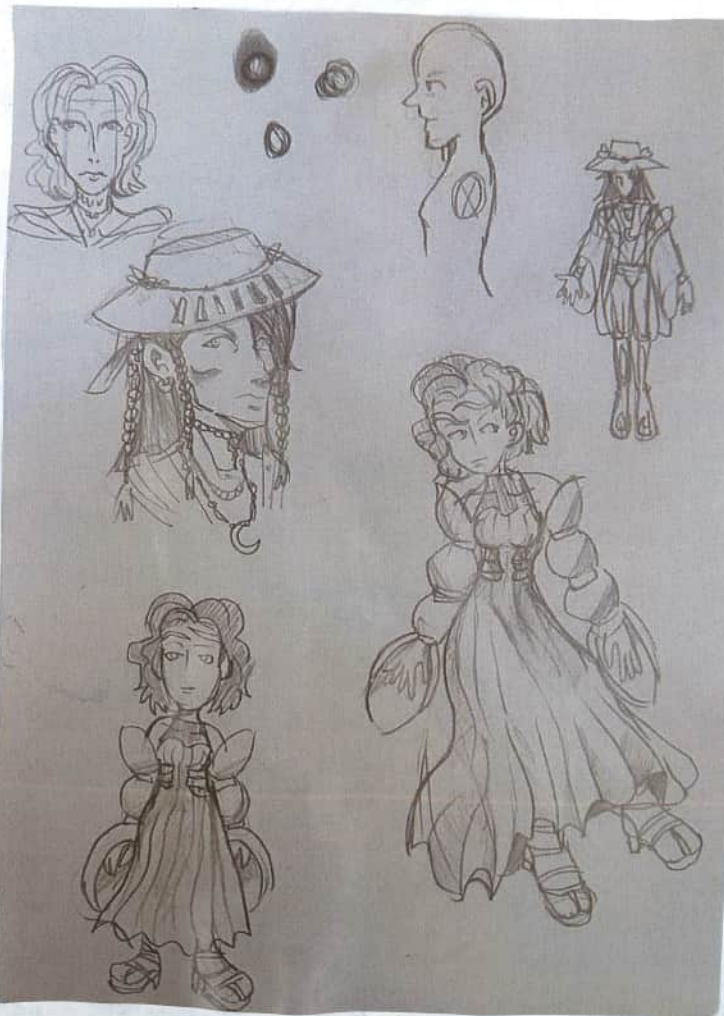

Tarinani ei kehittynyt yhdessä yössä. Piirtelin viikooni erilaisia ideoita ja yritin kehitellä niistä jotakin mielenkiintoista. Siinä kului paljon aikaa.

Ensimmäinen tarina ideani oli täysin erilainen mihin päädyin lopulta. Alkuperäinen tarina oli paljon selkeämpi ja yksinkertaisempi

Ehdin jo suunnitella hiukan

omia hahmoja tarinaan,

mutta koin että

tarina oli liian tyhjä.

Sen takia päätin

kehittää jotakin muuta sen tilalle.

Nykyinen tarinani kehittyi todella hitaasti. Siinä kesti melkein koko syksy. Tarina muodostui hitaasti erilaisista pienistä ideoista, joita keksin syksyn aikana. Kun olin kehitellyt tarinan tarpeeksi valmiiksi päässäni, luonnostelin ensimmäisen version tarinasta A4-papereille suhteellisen nopeasti.

Minua harmitti hiukan, että minulla kului niin paljon aikaa tarinan luomisessa. Koin, että oli mennyt liian paljon aikaa tarinan kehittämiseen

Vuosi oli vaihtunut. Tiesin että minulla on paljon tehtävää työni kanssa. Olin suunnitellut 25–30 sivuisen sarjakuvan, jonka minun pitäisi tehdä minulle uudella tekniikalla. Minulla ei ollut aikaa hukattavana.

Kevät ei mennyt aivan putkeen.

Työn eteneminen oli aika takkuista. Tarinassani oli monia ns. pikku ongelmia (esim. Minkälainen on päähenkilön merkki, mikä väripaletti tarinassa, miten yhdistää järkevästi kaksi täysin eri kohtaa, yms.)

Jäin niihin liian pitkäksi aikaa jumiin. Lisäksi tilannetta ei auttanut, että sairastelin aika paljon kevään aikana.

Koin kovaa huolta työn laadusta. En kokenut, että ensimmäiset sivut olivat tarpeeksi hyvän näköisiä. Se nosti kynnystä työn tekemiseen. Sen takia työ jäi pitkiksi ajoiksi koskemattomaksi.

Huomasin, että deadline alkoi lähestyä nopeaa vauhtia. Tajusin, että minun täytyy ottaa niskastani kiinni ja alkaa tehdä työtä toden teolla, jos haluan saada sen valmiiksi ajoissa.

Ensimmäinen tavoitteeni oli kehitellä päähenkilölle väripaletti, koska se oli erittäin kriittinen osa sarjakuvaa. Päätin, että minun täytyy vain testilla eri väripaletteja siihen asti, että löydän sen oikean.

Sain lopulta kehiteltyä paletin. Siinä kesti pitkään, mutta olin tyytyväinen lopputulokseen.

Lopulta aloin työstää itse työtä

Tein töitä aika sekalaisessa järjestyksessä, mutta työskentelyn järjestys oli suurin piirtein näin:

1. Ruutujen piirtäminen
2. Kevyt luonnos
3. Tarkka luonnos
4. Vesiväri (pohja)
5. Vesiväri (toinen kerros)
6. Musta (taustat yms.)
7. Puuväri
8. Viimeistely

Ikävä kyllä kiireisen aikataulun vuoksi jouduin karsimaan työni loppuosaa. Sain kehiteltyä lopulta uuden lopun, mutta tämän muutoksen takia tarinan idea kärsi.

Alkuperäinen loppu olisi selittänyt paremmin tarinan perimmäisen tarkoituksen ja olisi antanut syvemmän tarkoituksen sarjakuvan nimelle "The Cycle"

Itsearviointi

No miten omasta mielestäni työ meni. En osaa oikein sanoa. Työprosessissa oli paljon ylä- ja alamäkiä. Olen iloinen, että sain tehtyä työni loppuun (se oli isoin tavoitteeni) Mutta epäonnistuin tavoitteessani tehdä työ hyvissä ajoissa loppuun.

En koe, että työ olisi huono tai, että olisin pettynyt työhön. Koen silti, että olisin pystynyt parempaan. Huonon aikataulutuksen ja eri ongelmien takia itse työnteko jäi viime hetkille. Jotkut ruudut näyttävät omasta mielestäni hiukan viimeistelemättömiltä ja suttuisilta.

Uskon, että jos en olisi jäänyt jumiin niin

paljon pieniin asioihin ja

olisin suunnitellut aikataulun tarkemmin,

olisin saanut paljon laadukkaampaa ja

parempaa jälkeä. Lisäksi

olisin saanut tehtyä

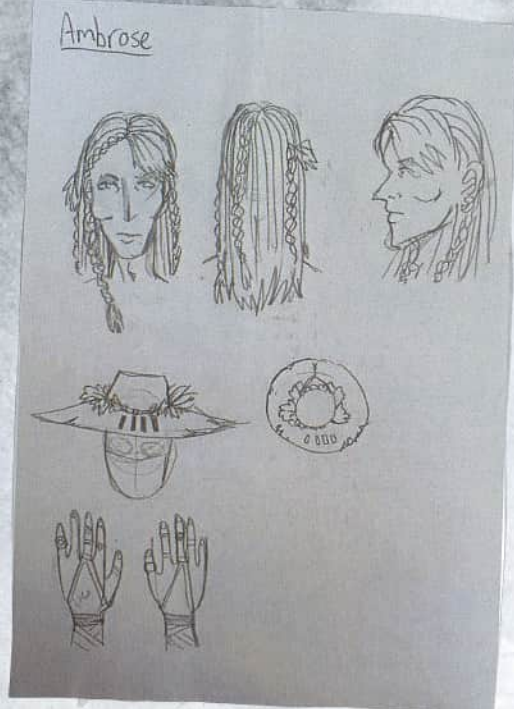
alkuperäisen lopun tarinalle.

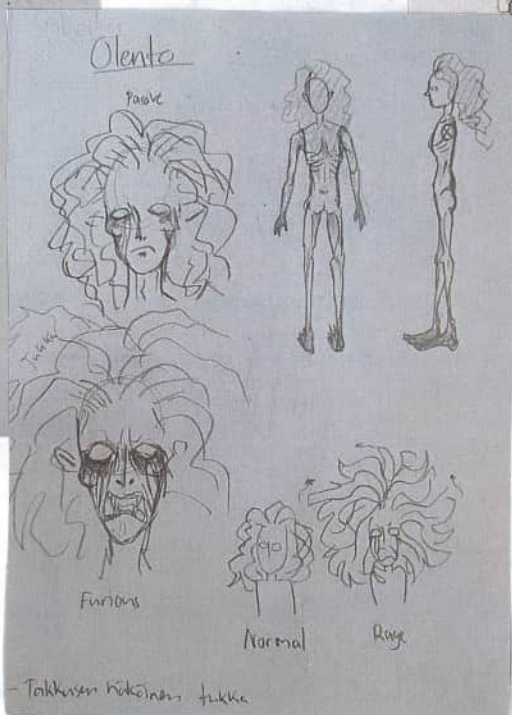
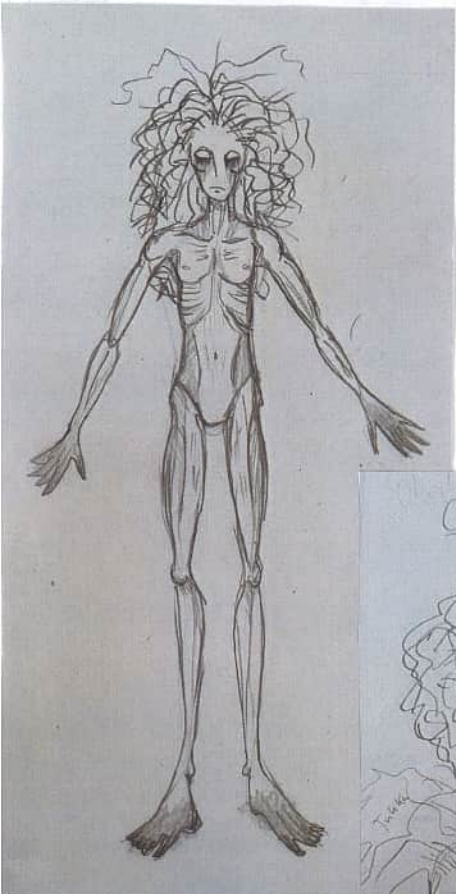
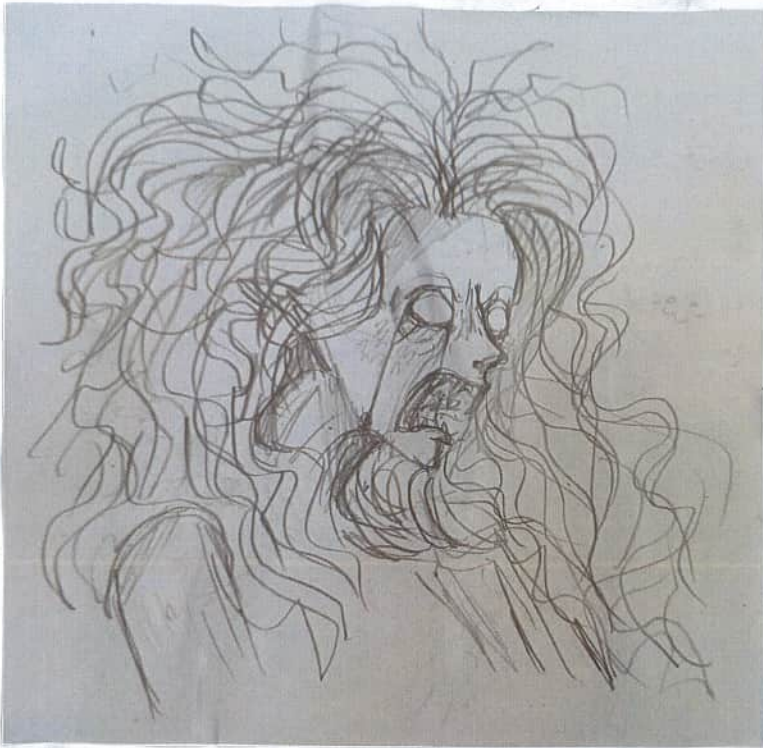

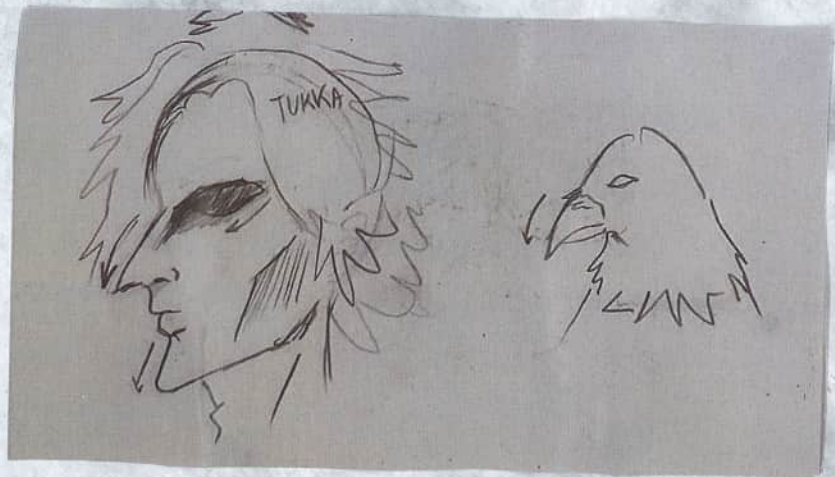
Vaikka lopputyön tekemisessä tuli vastoinkäymisiä, tykkäsin lopputyön tekemisestä. Oli silti hienoa, että sain tehtyä 25-sivuisen vesivärisarjakuvan. Opin vesivärien käyttöä. Uskon myös oppineeni omista virheistäni ja seuraavalla kerralla osaan varoa niitä paremmin.

Oli hienoa, että sain tällaisen mahdollisuuden tehdä näin isoa kuvistyötä. Tulevaisuudessa toivon kehittäväni lisää omia taitojani. Toivottavasti näin.

Galleria

Ei kai tässä muuta.

Kiitos, että luit portfolioni!

Ronja kiittää ja kuittaa.

